

nødvendigt for Finansministeren at fremsætte Lovforslag, som nogenlunde sætter Staten i Stand til at opfylde disse Krav. Det er Synspunktet for dette Lovforslag, og alle almindelige Betragtninger over, hvorvidt det er rimeligt at fordyre en Vare paa denne Maade, en Vare, som dog ikke mere i den Forstand hører til det almindelige Forbrug, som den tidligere har gjort, hører mindre hjemme ved denne Lejlighed end ellers, thi nu befinder vi os paa det Tidspunkt, da Staten ad alle de Veje, som det er muligt, maa kræve de Indtægter, som skal til“.

De Ord kan jeg for mit Vedkommende ganske billige. Jeg yder den højtærede Finansminister min Anerkendelse for disse Ord og min Tilslutning dertil. Vi forøger jo stadig Statens Udgifter i en, synes det mig, højst foruroligende Grad. Det er saa meget mere foruroligende, som flere af Statens almindelige Indtægtskilder jo begynder at svinde ind, og det er derfor i højeste Grad nødvendigt, at vi søger at forøge Statskassens Indtægter ad alle de Veje, hvor det kan lade sig gøre uden Skade for Samfundet, og det kan det ganske utvivlsomt her. De Indtægter, der her er Tale om, kan det være højst nødvendigt for Statskassen at faa fat paa, og at disse Indtægter skaffes paa den foreslaede Maade, kan sikkert ikke gøre Samfundet nogen Skade; at de kommer til at gaa ud over Enkeltmand i visse Tilfælde, kan jo ikke være anderledes. Jeg har kun haft den Betænelighed ved Lovforslaget, at jeg frygtede for, at det skulde blive umuligt at sælge disse Varer til de store Priser, de kom op i, men den højtærede Finansminister tror jo, at det kan lade sig gøre, og jeg skal saa kun sige, at skulde det senere vise sig, at det gaar glat, og at man maaske endogsaa kunde faa Grund til at tro, at Skruen kunde taale endnu en Omgang, vil jeg paa Forhaand tilsige Finansministeren min Støtte til at gaa endnu videre ad denne Vej. Med disse Bemærkninger skal jeg udtale vort Partis fulde Tilslutning til Lovforslaget og anbefale, at det føres hurtigt og uforandret gennem Tinget.

Tvede: Jeg forstaar, at den højtærede Finansminister som den, der har Ansvaret for Statskassen, med Bekymring ser paa den hidtil her i Landet ukendte Øsen ud af Statskassen, der finder Sted. Man maa have for Øje, at der er en hel Række Ministre, som øser ud af Statskassen, idet de forelægger os den ene store Udgiftslov efter den anden. Jeg maa gaa ud fra, at naar de gør

det, er det med Tilslutning af Finansministeren, og at denne mener at kunne holde Statskassen i en saadan Stand, at han kan tillade de andre Ministre at fremsætte for Rigsdagen Forslag om disse Million-Foretager. For stadig at skaffe ny Tilførsel spejder vistnok den højtærede Finansminister omkring efter Skatteobjekter, men jeg har et Indtryk af, at det falder lidt vanskeligt at finde nye Skatteobjekter, thi det er jo nu ikke mindre end tredje Gang i dette Kalenderaar, at Finansministeren kommer med Forslag om Ændringer i Spiritusbeskatningen. Den første Gang var i Marts Maaned — da fik vi den hidtil ukendte Skatteforhøjelse, der var lig med Detailprisen, med andre Ord en Skatteforhøjelse af 100 pCt. Den anden Gang var, da den Cider, der anvendes til Fremstilling af billig Frugtvin, ogsaa blev belagt med en Tillægsafgift. Nu i Dag har vi et Lovforslag, ved hvilket der ikke bliver lagt 100, men flere Hundrede Procent Skat paa Drikkespirit, foruden at der ogsaa lægges forøget Afgift paa teknisk Sprit.

For den Industri, som jeg har den Ære at repræsentere, er det ganske overordentligt trykkende at arbejde under saa skiftende Vilkaar: Kunde man endda nu falde til Ro, vilde det jo være behageligt, men jeg sporede i den foregaaende Talers (Dalsgaard) Udtalelser en lille Tendens til ny Uro indenfor min Industri, og i Udtrykkene i Folketingets Udvalgsbetænkning kan man ogsaa se, at der er ligesom en lille Løftestang for en Forskydning — efter Forhandling mellem Finansministeren og Indenrigsministeren — af Varerne indenfor Industrien. Det er nu anden Gang i dette Aar, at denne Industris Handel er standset. Første Gang var efter den ministerielle Bekendtgørelse af 27. Februar; nu, efter Bekendtgørelsen af 6. Oktober, ligger vi paa halvtredie Maaned ganske stille med Salg af Drikkespirit. At dette er ganske overordentlig ubehageligt for Industrien, behøver neppe at paapeges nærmere. Det er saa meget mere ubehageligt, som de Lagre, der ligger hos Fabrikkerne, alt er belastede med Fabrikationsafgift i Henhold til Loven af 8. Juni 1912; Staten har altsaa faaet sit, men efter at den har faaet det, siger den: Ja, det er udmærket, men I maa blot ikke sælge videre og faa Pengene ind, før vi atter faar foretaget en lille Omdrejning paa Skatteskrue overfor de Varer, som forlængst er producerede. Og efter det Rationeringssystem, der nu skal indføres, vil vi endnu i lange Tider faa en Del